

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۲۴

عبدالوحيد وحيد

تاریخ نه مسخه کپري او اختلاف بڼه گاونډیتوب نه گواښي

افغانستان او پاکستان د پاکستان له رامنځته کېدو څخه راپدېخوا د ډیورنډ کرښې په اړه له ژور او ناهل شوي اختلاف سره مخ پاتې شوي دي. دغه مسئله د وخت په تېرېدو د پاکستان له پراخي امنيتي تگلارې سره هم تړلي پاتې شوي او په افغانستان کې د سياسي او وسلوالو ډلو ملاتړ او روزنه په دغه تگلاره د نفوذ د وسيلې په توگه کارول شوې ده. د پاکستان نيابتي تگلارو د افغانستان سياسي بنسټونه کمزوري کړل، جگړه اوږده او څو پوړيزه شوه، افراطيت وده وکړه، سياسي وېش ژور، ملي يووالي ټکني او د وسله والو شبکو د پراختيا لپاره په افغانستان کې عمداً لاره هواره کړای شوه. د جگړو له امله د زيربناوو او اقتصاد ويجاړی، د خلکو پراخي بې‌خايه کېدنې او د کډوالي پرله‌پسې بحرانونو افغانانو ته درانه زيانونه وړول او د اوږدمهاله ملي نظام د جوړېدو بهير يې زيانمن کړ.

د دغې تگلارې پايلې يوازې په افغانستان پورې تړلي پاتې نشوي. وسله والو شبکو او افراطي ايډيالوژيو په سيمه کې هم ناامني پراخه کړه او پاکستان پخپله د وسله والو بريدونو، په ځانگړي ډول د تحريک طالبان پاکستان (TTP)، له جدي امنيتي گواښونو سره مخ شو. دغه تجربه ښيي چې د نفوذ لپاره جوړې شوې نيابتي تگلارې په پای کې داسې امنيتي ستونځې هم رامنځته کولای شي چې کنټرولول يې د روزونکي اړخ لپاره هم ستونځمن وي.

اصلي درس دا دی چې که د افغانستان سياسي او امنيتي چارې د بهرنيو نيابتي سياليو تر اغېز لاندې وي، دغه هيواد نشي کولای تلپاتې ثبات ولري؛ همدغه شان گاونډيان هم په افغانستان کې د غيرمستقيم نفوذ له لارې اوږدمهاله امنيت نشي ترلاسه کولای. د حل لاره د حکومتونو ترمنځ مستقيمي اړيکې، نه لاسوهنه، د امنيتي اندېښنو لپاره د باور وړ طرز العملونه او د افغانستان سياسي حاکميت ته درناوی دی.

د ډیورنډ کرښې مسئله، د خپرو شويو معلوماتو پر بنسټ، د پاکستان لخوا له افغان چارواکو سره د بندو دروازو تر شا او په غيررسمي خبرو کې په وار وار مطرح شوې ده؛ خو هيڅ افغان حکومت د ډیورنډ کرښې په تړاو دپاکستان دريز نه دی منلی او ياده ستونځه د دواړو لورو ترمنځ لاهم نه ده هواره شوې. فشار په هيڅ ډول نشي کولای د دغه اختلاف د مديريت لپاره د يوه سياسي چوکاټ ځای ونيسي. د فرانسه او جرمني ترمنځ د جغرافيه په سر له خونړيو جگړو وروسته دواړو هېوادونو د پخلاينې، بنسټيزې همکارۍ او دوه اړخيزې اقتصادي ټکيې پر بنسټ اړيکې جوړ کړل. د هغوی تجربه ښيي چې دولتونه کولای شي چې شته اختلافاتو ته اجازه ورنکړي چې د ټولو اړيکو برخليک وټاکي.

وروستيو تحولاتو بيا وښودله چې د دښمنۍ تگلاره څومره دروند اخلاقي قانوني او ټولنيز لگښتونه لري. په کونړ او پکتیکا کې د هوايي بريدونو د ملکي مرگ‌ژوبلي راپورونو او تر دې وړاندې په کابل کې پر يوه روغتیايي او بيارغوني مرکز د بريد پېښې، چې د زرگونو ناروغانو د درملنې ځای و، د ملکي وگړو د خونديتوب په اړه جدي اندېښنې راولاړې کړې دي. د بريدونو تر شا د موخو په اړه د دواړو اړخونو روايتونه که هر څومره متفاوت هم وي، د ملکي وگړو زيان د دې اړتيا څرگندوي چې امنيتي اختلافات د مستقيم او اغېزمنو مديريتې ميکانيزمونو او له ديپلوماتيکو لارو څخه مهار شي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولی

افغانستان باید د ډیورنډ کرښې د نړیوالې پولې په توګه منلو ته اړ نه ایستل شي، لکه څنګه چې پاکستان هم اړ نه دی چې د دې مسئلې په اړه د افغانستان دریز حتماً ومنې. دواړه هېوادونه کولای شي خپل دریزونه وساتي، خو په داسې اصل هوکړه وکړي چې ناحل شوی اختلاف باید د دوو ګاونډیو ولسونو د تلپاتې تقابل او دښمني لامل نشي.

پاکستان باید خپلې امنیتي اندېښنې د پوځي فشار او نیابتي شبکو پر ځای د مستقیمو خبرو، متقابلو امنیتي ترتیباتو او دیپلوماسي له لارې مطرح کړي. افغانستان هم مسؤلیت لري چې خپله خاوره د پاکستان پر ضد د بریدونو لپاره کارېدو ته نه پرېږدي او د امنیتي اندېښنو د حل لپاره د باور وړ بنسټیز میکانیزمونه رامنځته کړي. د دواړو لورو مسؤلیتونه یو شان نه دي، خو دواړه د یوه باثباته او د وړاندوینې وړ اړیکو جوړولو ته اړتیا لري. موخه باید د تاریخ بیا لیکل یا د یوه لوري د دریز بدلول نه وي؛ موخه باید دا وي چې یوه ناحل شوی مسئله د دوو ګاونډیو ولسونو راتلونکې ونه ټاکي. افغانستان او پاکستان کولای شي د ډیورنډ کرښې په اړه خپل متفاوت دریزونه وساتي او په عین حال کې د سوله ییز او متمدن ګاونډیتوب لپاره ګډ اصول رامنځته کړي.

تاریخ له منځه نشي تللای، خو راتلونکې باید د تېر تاریخ د شخړو پر غمل نشي. د نیابتي جګړو تجربه ښيي چې د نفوذ او امنیت لپاره د جبري فشار په نتیجه کې لا زیاته ناامني رامنځته کېږي. اوږدمهاله ثبات د مستقیم تعامل، متقابل زغم، نه لاسوهنې، د وړاندوینې وړ اقتصادي اړیکو او داسې سیاسي چوکاټ غوښتنه کوي چې اختلاف په اوټومات ډول په دښمني بدل نه کړي.